Cele două identități ale lui Eisenstein

On August 13, 2014

Descoperă noi perspective de gestionare a leadershipului, analizând proporția dintre cele două constante ale valorii sale.

Biografului nu-i sunt permise pronosticurile, totuși sunt sigur că odată, în moștenirea literară a lui Serghei Eisenstein, se va găsi confesiunea confirmând acestea. Munca sa la realizarea următoarelor filme nu face decât să confirme o atare ipoteza. Până atunci notăm contradicțiile și încercăm să descoperim în labirintul lor un mecanism de creație care se va perpetua: ideea. Abstracția generează totdeauna la el succesiunea vulcanică a soluțiilor artistice care apoi, la analiza severă, se dovedesc a fi fost riguros ordonate după legi imuabile.

*Să nu uităm însă că legea lăuntrică a operei de artă o creează nu esteticianul, ci artistul. În acest sens exista un continuu conflict, sub masca unei perfecte înțelegeri, între Einsestein-creatorul și Eisenstein-esteticianul. Cel de-al doilea se străduiește, cu invidie, să-i smulgă meritele primului. **

Leadership: Stilul tău de a combina mai multe perspective de abordare a unui subiect de actualitate se întregește prin calitatea de a fi autentic sub aspectul condițiilor de valabilitate și de fond ale unei opere care se vrea a fi forma unei singure arte?

Leadershipul trebuie să fie util și totodată atrăgător ca să aducă rezultate pe măsură așteptărilor, iar aici vorbim despre o combinație a tuturor variantelor de realizare a unei creații de mare valoare și popularitate. Din păcate, nu tot ceea ce este atrăgător are în mod necesar valoare educativă, constructivă și mobilizatoare.

Leadershipul se întregește mai degrabă prin calitatea de a fi autentic sub aspectul condițiilor de valabilitate și de fond ale unui motto pe care îl putem atașa și aici: "unitate în diversitate", conform criteriilor de evaluare a performanței în ceea ce privește aprofundarea cunoașterii unui subiect care răspunde unui interes practic. Dar se întregește și prin capacitatea de a transforma o idee în realitatea unor concepte binecunoscute, dar repovestite în alt sistem de referință.

Referindu-ne mai ales la, condițiile de valabilitate ale unei opere de arta, ele pot fi îndeplinite prin ceea ce realizezi prin prisma unor noi abordări a temelor artistice, în timp ce condițiile de fond pot fi îndeplinite printr-un proces de lărgire a conținutului ideatic și de generalizare a valorilor pe care le cultivi.

Subiectele pot surprinde o vedere de ansamblu, de la înălțime, o perspectivă mult mai spectaculoasă asupra lumii, asupra vieții, asupra evenimentelor, asupra personajelor, riguos înfățișate prin meritul artistului de a disloca arta din perimetrul viziunilor plastice, orientând-o către epic, către literatură, către o înțelegere a realității care îl caracterizează pe om într-o anumită treaptă a evoluției intelectuale sau spirituale.

O operă care se vrea a fi forma unei singure arte nu se naște din dispoziția de a te concentra asupra încercării de a obține o promovare sau o reacție pozitivă din partea altor persoane, ci din capacitatea de a fi autentic în ceea ce vrei să te reprezinte ca stil și personalitate în controversa dintre estetică și durabilitate.

Un regizor foarte bun este acela care știe să construiască un scenariu după acea vestită maximă enunțată de Coco Chanel: *"Nu trăiești decât o singură dată. Ai putea să fii și amuzant, cu ocazia aceasta."*

Pentru a urca pe culmile performanței va trebui să te autoevaluezi regulat, mai întâi prin prisma creatorului care își exprimă idealurile prin originalitate, în scopul producerii unui nou tipar de gândire, punând o parte din sine în fiecare element al activității de cercetare. Apoi prin prisma unui promotor de „produs atractiv" care, chiar și în perioade mai puțin faste, stimulează prin imaginea de brand, prin pozitivitatea lui, prin sensul pe care îl atribuie realității, prin mesajul de efect pe care îl transmite, prin sugestie, prin abilitatea de a se integra în diverse medii, prin puterea de a înfrumuseța funcționalul, fără a-l compromite.

Dacă nu vrei ca leadershipul să devină un obstacol în calea procesului de dezvoltare, atunci analizează proporția dintre cele două constante ale valorii sale: estetica și durabilitatea. Observă convergența lor în raport cu produsul finit, analizând bogăția de sensuri ale mesajului pe care îl promovezi în ceea ce privește stilul și de trendul de creștere pe care îl traversezi.

Estetica este ceea ce se vede într-o imagine plină de viață. Durabilitatea este ceea ce se constituie într-o adevărată geografie a interiorității care conduce într-o singură direcție, cea a spiritualității creației.

Așa cum o pictură se poate remarca prin profunzimea expresiei realiste, leadershipul - ca produs al gândiri tale - trebuie să se remarce prin puternica lui individualitate. Leadershipul este un bun ce trebuie individualizat prin măsurarea, compararea și cuantificarea celor două elemente variabile: „artă creativă" sau „creație estetică".

Creatorul și Esteticianul sunt două fețe ale aceleiași monede, sunt două aspecte ale aceleiași existențe, ale aceleiași energii, dar care se deosebesc prin faptul că primul se concentrează asupra mixului optim de "context" și "conținut", al doilea se concentrează asupra aprecierilor pozitive prin intermediul generării efectelor vizuale de înaltă calitate.

Cele două identități ale lui Eisenstein evidențiază dualismul creatorului de performanță în leadership care trebuie să se distingă și prin originalitate estetică, dar mai ales prin creativitate bazată pe elemente științifice cu valoare aplicativă și transformatoare.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/cele-doua-identitati-ale-lui-eisenstein.html